



PRIJATÉ TEXTY

P8_TA(2019)0098

Stav diskusie o budúcnosti Európy

Uznesenie Európskeho parlamentu z 13. februára 2019 o stave diskusie o budúcnosti Európy (2018/2094(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) a Zmluvu o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“),
- so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie,
- so zreteľom na Európsky dohovor o ľudských právach, Európsku sociálnu chartu, dodatkový protokol k nej a jej revidované znenie,
- so zreteľom na článok 295 ZFEÚ,
- so zreteľom na neformálne stretnutie 27 hláv štátov alebo predsedov vlád, ktoré sa konalo 29. júna 2016,
- so zreteľom na Bratislavské vyhlásenie a plán, na ktorom sa 16. septembra 2016 dohodlo 27 členských štátov,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 25. októbra 2016 s odporúčaniami pre Komisiu o zriadení mechanizmu EÚ pre demokraciu, právny štát a základné práva¹,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 19. januára 2017 o Európskom pilieri sociálnych práv²,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 16. februára 2017 o zlepšení fungovania Európskej únie využitím potenciálu Lisabonskej zmluvy³,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 16. februára 2017 o možnom vývoji a úpravách súčasnej inštitucionálnej štruktúry Európskej únie⁴,

¹ Ú. v. EÚ C 215, 19.6.2018, s. 162.

² Ú. v. EÚ C 242, 10.7.2018, s. 24.

³ Ú. v. EÚ C 252, 18.7.2018, s. 215.

⁴ Ú. v. EÚ C 252, 18.7.2018, s. 201.

- so zreteľom na svoje uznesenie zo 16. februára 2017 o rozpočtovej kapacite pre eurozónu¹,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 16. marca 2017 o ústavných, právnych a inštitucionálnych dôsledkoch spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky: možnosti, ktoré ponúka Lisabonská zmluva²,
- so zreteľom na bielu knihu Komisie z 1. marca 2017 a päť nasledujúcich diskusných dokumentov (COM(2017)2025, COM(2017)0206, COM(2017)0240, COM(2017)0291, COM(2017)0315, COM(2017)0358),
- so zreteľom na Rímsku deklaráciu z 25. marca 2017,
- so zreteľom na oznámenie Spojeného kráľovstva z 29. marca 2017 o jeho zámere opustiť Európsku úniu,
- so zreteľom na uznesenie Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru k Bielej knihe Komisie o budúcnosti Európy a ďalších opatreniach zo 6. júla 2017³,
- so zreteľom na uznesenie Výboru regiónov k Bielej knihe Komisie o budúcnosti Európy – Úvahy a scenáre pre štáty EÚ-27 k vývoju do roku 2025 z 12. mája 2017⁴,
- so zreteľom na rôzne príspevky národných parlamentov k bielej knihe Komisie a diskusným dokumentom o budúcnosti Európy,
- so zreteľom na prejav predsedu Komisie Jeana-Clauda Junckera o stave Únie za rok 2018 z 12. septembra 2018,
- so zreteľom na prejav predsedu Komisie Jeana-Clauda Junckera o stave Únie za rok 2017 z 13. septembra 2017 a jeho plán jednotnejšej, silnejšej a demokratickejšej Únie z 24. októbra 2017 (COM(2017)0650),
- so zreteľom na prejav francúzskeho prezidenta Emmanuela Macrona na Sorbonskej univerzite 26. septembra 2017 s názvom Iniciatíva pre Európu: zvrchovaná, zjednotená demokratická Európa,
- so zreteľom na neformálny samit hláv štátov alebo predsedov vlád EÚ, ktorý sa konal 29. septembra 2017 v Tallinne,
- so zreteľom na Agendu lídrov prijatú na zasadnutí Európskej rady v dňoch 19. – 20. októbra 2017,
- so zreteľom na medziinštitucionálne vyhlásenie Európskeho piliera sociálnych práv, ktoré 17. novembra 2017 poskytli Rada, Európsky parlament a Komisia,
- so zreteľom na plán Komisie na prehĺbenie hospodárskej a menovej únie (HMÚ) Európy zo 6. decembra 2017 (COM(2017)0821) a najmä na návrh na zriadenie

¹ Ú. v. EÚ C 252, 18.7.2018, s. 235.

² Ú. v. EÚ C 263, 25.7.2018, s. 125.

³ Ú. v. EÚ C 345, 13.10.2017, s. 11.

⁴ Ú. v. EÚ C 306, 15.9.2017, s. 1.

Európskeho menového fondu (EMF) (COM(2017)0827), návrh na začlenenie podstaty Zmluvy o stabilite, koordinácii a správe do právneho rámca Únie (COM(2017)0824) a oznámenie o európskom ministrovi hospodárstva a financií (COM(2017)0823),

- so zreteľom na zasadnutie Európskej rady v dňoch 14. –15. decembra 2017, ako aj na stretnutie lídrov a samity eurozóny, ktoré sa konali v tejto súvislosti,
- so zreteľom na list 26 národných parlamentov z 20 členských štátov z 20. decembra 2017 o transparentnosti rozhodovania v Rade,
- so zreteľom na vyhlásenie z 10. januára 2018 prijaté na samite južných krajín Európskej únie (Cyprus, Francúzsko, Grécko, Malta, Portugalsko a Španielsko) s názvom Dosiachnutie pokroku v EÚ v roku 2018, ako aj na vyhlásenie o budúcnosti Európy krajín Vyšehradskej skupiny (Česká republika, Maďarsko, Poľsko a Slovensko) z 26. januára 2018 a na spoločné vyhlásenie európskych ministrov financií z Fínska, Dánska, Estónska, Írska, Lotyšska, Litvy, Holandska a zo Švédska zo 6. marca 2018,
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 13. februára 2018 s názvom Európa, ktorá prináša výsledky: inštitucionálne možnosti na zefektívnenie činnosti Európskej únie (COM(2018)0095),
- so zreteľom na odporúčanie Komisie (EÚ) 2018/234 zo 14. februára 2018 o posilnení európskeho charakteru a účinného priebehu volieb do Európskeho parlamentu v roku 2019¹,
- so zreteľom na neformálne stretnutie 27 hláv štátov alebo predsedov vlád, ktoré sa konalo 23. februára 2018,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 1. marca 2018 o situácii v oblasti základných práv v Európskej únii v roku 2016²,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 19. apríla 2018 o vykonávaní ustanovení zmluvy týkajúcich sa národných parlamentov³,
- so zreteľom na návrh nariadenia Rady, ktorý vypracovala Komisia a ktorým sa stanovuje viacročný finančný rámec na roky 2021 – 2027, z 2. mája 2018 (COM(2018)0322),
- so zreteľom na návrh Komisie týkajúci sa rozhodnutia Rady o systéme vlastných zdrojov Európskej únie z 2. mája 2018 (COM(2018)0325),
- so zreteľom na samit EÚ – západný Balkán, ktorý sa konal 17. mája 2018,
- so zreteľom na osobitnú správu európskeho ombudsmana v rámci strategického vyšetrovania OI/2/2017/TE v súvislosti s transparentnosťou legislatívneho procesu Rady zo 16. mája 2018,

¹ Ú. v. EÚ L 45, 17.2.2018, s. 40.

² Prijaté texty, P8_TA(2018)0056.

³ Prijaté texty, P8_TA(2018)0186.

- so zreteľom na vyhlásenie z Mesebergu z 19. júna 2018,
 - so zreteľom na zasadnutie Európskej rady v dňoch 28. – 29. júna 2018,
 - so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov s názvom „Úvahy o Európe: príspevok miestnych a regionálnych orgánov k úsiliu obnoviť dôveru v Európsku úniu“ z 9. októbra 2018,
 - so zreteľom na diskusie o budúcnosti Európy s hlavami štátov alebo predsedami vlád, ktoré zorganizoval Európsky parlament,
 - so zreteľom na list Výboru pre právne veci,
 - so zreteľom na článok 52 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre ústavné veci a stanoviská Výboru pre hospodárske a menové veci, Výboru pre medzinárodný obchod, Výboru pre kontrolu rozpočtu a Výboru pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka (A8-0427/2018),
- A. keďže Európska únia je jedinečným príkladom nadnárodnej integrácie, ktorá od prelomového Schumanovho plánu z 9. mája 1950 priniesla trvalý mier, prosperitu a blaho; keďže v centre jej ambícií a snaženia sú spoločná bezpečnosť, úcta k ľudskej dôstojnosti, sloboda, demokracia, rovnosť, právny štát, rešpektovanie ľudských práv a blaho jej národov;
 - B. keďže voľný pohyb tovaru, služieb, kapitálu a osôb, jednotná mena, program Erasmus, regionálna a poľnohospodárska politika, ako aj politika súdržnosti a program Horizont 2020 sú hlavnými úspechmi Únie spomedzi mnohých ďalších, ktoré prispievajú k blahobytu európskych občanov; keďže je potrebné, aby Únia disponovala príslušným právomocami a zdrojmi, aby mohla čeliť výzvam 21. storočia;
 - C. keďže za posledné roky Únia čelila mnohým krízam, ktoré preverili jej odolnosť a kapacitu rozhodne a jednotne konať;
 - D. keďže obdobie 2014 – 2017 charakterizovali sociálne vyváženejšie a účinnejšie menové a makroekonomické politiky, ako sú neštandardné politiky Európskej centrálnej banky, flexibilita Paktu stability a rastu a Investičný plán pre Európu, ktoré prispeli k hospodárskej a sociálnej obnove EÚ;
 - E. keďže napriek tomu, že Európa dokázala zastaviť a čiastočne prekonať najkritickejšie momenty finančnej a hospodárskej krízy, na úrovni EÚ a členských štátov je naďalej potrebné vykonať dôležité a naliehavé reformy v oblasti správy hospodárskych záležitostí vo všeobecnosti i konkrétne v eurozóne, ako aj z hľadiska ďalšieho posilnenia jednotného trhu, obnovy a rozvoja sociálnych noriem našich sociálnych štátov;
 - F. keďže vzhľadom na viaceré vnútorné a vonkajšie súčasné a budúce výzvy, ktorým Únia čelí v nestabilnom a zložitom globálnom svete, najmä v súvislosti s migráciou, demografickým poklesom, terorizmom, bezpečnosťou, so zmenou klímy, s environmentálnymi problémami, so zachovaním svetového poriadku na viacerých úrovniach, s dokončením HMÚ, globalizáciou, so slobodným a spravodlivým obchodom založeným na pravidlách, zahraničnými vecami a s obranou, rozvojom

sociálneho piliera a bojom proti populizmu zameranému proti EÚ, neznášanlivosťou a xenofóbiou, by EÚ mala presadzovať nový duch spolupráce a solidarity medzi jej členmi na základe článkov 2 a 3 Zmluvy o EÚ a Charty základných práv, zatiaľ čo cieľ zakotvený v Lisabonskej zmluve, ktorým je vytvorenie čoraz užšej únie národov Európy, by mal byť naďalej zdrojom inšpirácie úsilia Únie o ďalšie posilnenie európskej integrácie a účinnú reakciu na tieto výzvy;

- G. keďže Európsky parlament je veľmi znepokojený vzostupom populistických, xenofóbnych a protieurópskych hnutí v celej Európe; keďže Únia a jej členské štáty musia zvýšiť úsilie o obranu a podporu demokratických hodnôt, základných princípov a cieľov európskej integrácie;
- H. keďže referendum, ktoré sa konalo v júni 2016 v Spojenom kráľovstve a v dôsledku ktorého Spojené kráľovstvo 29. marca 2017 oznámilo svoj zámer vystúpiť z Európskej únie, viedlo k zintenzívneniu diskusie o budúcnosti Únie; keďže rokovania o plánovanom vystúpení Spojeného kráľovstva z EÚ odhalili vysokú úroveň vzájomnej závislosti členských štátov, mieru, do akej sa všetci spoliehame na spoločné nástroje a politiky, a náklady akéhokoľvek vystúpenia;
- I. keďže zintenzívnenie diskusie o budúcnosti Európy je zrejme nielen z vlastných uznesení Európskeho parlamentu o budúcnosti Európy zo 16. februára 2017, ale aj z Bratislavského vyhlásenia a plánu, Bielej knihy Komisie o budúcnosti Európy, Rímskej deklarácie, Agendy lídrov prijatej na zasadnutí Európskej rady v októbri 2017 a rôznych príspevkov jednotlivých členských štátov alebo ich zoskupení a Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru a Výboru regiónov, ako aj z diskusií v pléne Európskeho parlamentu o budúcnosti Európy s hlavami štátov alebo predsedami vlád, z medziparlamentných stretnutí výborov a organizácie dialógov občanov a konzultácií s rôznymi inštitúciami, subjektmi a členskými štátmi;
- J. keďže z prieskumu Parlemeter, ktorý bol vykonaný 8. až 26. septembra 2018, vyplýva, že 62 % respondentov sa domnieva, že členstvo ich krajiny je dobrá vec, a 68 % si myslí, že ich krajina má z členstva v EÚ prospech, čo je najlepší výsledok od roku 1983;
- K. keďže hodnoty a zásady, na ktorých je Únia založená, vymedzujú oblasť, s ktorou sa môže stotožniť každý európsky občan bez ohľadu na politické alebo kultúrne rozdiely späť s národnou identitou;
- L. keďže nadchádzajúce voľby do Európskeho parlamentu sú príležitosťou na analýzu diskusie o budúcnosti Európy, a to aj z hľadiska hlavných inštitucionálnych priorít Európskeho parlamentu, Komisie a Rady na nové volebné obdobie;
- M. keďže Úniu čaká mimoriadne dôležité obdobie v procese jej rozvoja vzhľadom na povahu a rozmer výziev, ktorým čelí, a keďže reagovať na ne možno len spolupracou a intenzívnejšou a lepšou integráciou a solidaritou medzi členskými štátmi pri plnom uplatňovaní súčasných ustanovení Lisabonskej zmluvy a následne reformou zmlúv v záujme zlepšenia inštitucionálneho rozhodovania a zabezpečenia primeranej rovnováhy právomocí;
- N. keďže inštitucionálne reformy by sa mali zameriavať na demokratizáciu rozhodovania a na posilnenie transparentnosti rozhodovania a zodpovednosti Únie a jej inštitúcií; keďže

vzhľadom na tieto ciele nastal príhodný čas podporovať zmysluplnú občiansku účasť na európskom projekte, organizovať konzultácie a nabádať na pravidelný dialóg s občanmi a so zastupiteľskými združeniami v súlade s požiadavkami podľa článku 11 ZEÚ;

- O. keďže Únia potrebuje silnejšiu vládnu štruktúru s posilnenou demokratickou kontrolou Európskeho parlamentu, aby mohla čeliť súčasným a budúcim výzvam; keďže na vybudovanie dôvery občanov je nevyhnutná transparentnosť a integrita inštitúcií a orgánov EÚ;
 - P. keďže spoločné francúzsko-nemecké vyhlásenie z Mesebergu obsahuje sériu úvah a návrhov na posilnenie európskej spolupráce, najmä v oblasti správy hospodárskych záležitostí;
 - Q. keďže podpora európskeho rozmeru kultúry a vzdelávania má zásadný význam pre posilnenie európskeho občianstva, pričom treba zohľadniť, že Únia trpí znalostným deficitom, čo vedie k tomu, že mladé generácie majú tendenciu považovať jej úspechy za samozrejmosť;
1. pripomína, že Európsky parlament vo svojich uzneseniach o budúcnosti Európy zo 16. februára 2017 poukázal na dôležitosť jedného inštitucionálneho rámca a metódy Spoločenstva a predložil niekoľko návrhov a iniciatív, ktoré majú osobitný význam pre európsku integráciu a môžu prispieť k budovaniu budúcnosti Európy;
 2. zdôrazňuje, že Únia musí k svojim budúcim výzvam pristupovať s väčšou a lepšou politickou integráciou, pri úplnom rešpektovaní a presadzovaní ľudských práv, základných slobôd a demokratických zásad a prostredníctvom spolupráce; zdôrazňuje, že občania si želajú Európu, ktorá chráni ich práva, blaho a sociálny model na základe spoločnej zvrchovanosti, čo si vyžaduje vhodnú politickú integráciu; vyzýva hlavy štátov alebo predsedov vlád, aby pokračovali v tejto ceste v obnovenom duchu solidarity a spolupráce;
 3. upozorňuje, že hlavy štátov alebo predsedovia vlád, ktorí vystúpili v pléne Európskeho parlamentu počas diskusií o budúcnosti Európy, všetci uznali, že je potrebné čeliť výzvam budúcnosti spoločne a lepšie robiť to, čo možno dosiahnuť len spoločnými silami;
 4. opakuje svoje presvedčenie, že diferencovaná integrácia musí byť naďalej otvorená pre všetky členské štáty a musí naďalej fungovať ako metóda hlbšej európskej integrácie a solidarity, i keď by nemalo dochádzať k zamieňaniu s ideou Európy *à la carte*; trvá na tom, že v rámci súčasnej diskusie o diferencovanej integrácii treba zabrániť akémukoľvek vnímaniu vytvorenia prvotriedneho a druhotriedneho členstva v Únii;
 5. pripomína, že diferencovaná integrácia by nemala predstavovať spôsob, ako obmedziť politickú integráciu;
 6. zdôrazňuje, že kríza viedla k nerovnováhe medzi hlavnými inštitúciami Únie a že Európska rada uplatňuje vlastnú politickú iniciatívu na úkor práva iniciatívy Komisie a posilňuje medzivládnu metódu; domnieva sa však, že metóda Spoločenstva je pre fungovanie Únie najvhodnejšia; pripomína viaceré uznesenia, ktoré Európsky parlament prijal v tejto súvislosti, a opakuje svoju výzvu adresovanú Európskej rade, aby v plnej

miere rešpektovala jeho právomoci, ktoré sú zakotvené najmä v článku 15 Zmluvy o EÚ;

7. opakuje, že jednomyselnosť, ktorú si zmluvy vyžadujú v niektorých zásadných otázkach, je takmer neprekonateľnou prekážkou v dôležitých momentoch a rozhodnutiach, a preto pokiaľ ide o postupy rozhodovania, obhajuje zásadu hlasovania kvalifikovanou väčšinou v Rade a v súvislosti s právnymi predpismi aj uplatňovanie riadneho legislatívneho postupu vo všetkých oblastiach, v ktorých je to možné; pripomína, že podľa aktuálnych zmlúv možno tento cieľ dosiahnuť uplatnením rôznych premostovacích doložiek alebo v prípade rozšírenej spolupráce článku 333 ZFEÚ;
8. v tejto súvislosti víta oznámenie predsedu Junckera v rámci jeho prejavov o stave Únie z 13. septembra 2017 a 12. septembra 2018 o zámere navrhnúť používanie hlasovania kvalifikovanou väčšinou v Rade v prípade konkrétnych oblastí politiky, ale vyjadruje poľutovanie nad tým, že medzi uvedenými témami nie je nariadenie o viacročnom finančnom rámci (VFR);
9. víta najmä skutočnosť, že Komisia navrhla využívať hlasovanie kvalifikovanou väčšinou v rámci spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP), pokiaľ ide o pozície v otázkach ľudských práv na medzinárodných fórach, rozhodnutia o zavedení sankčných režimov a rozhodnutia o začatí alebo vykonávaní civilných misií v reakcii na krízy v zahraničí, vzhľadom na dôležitosť urýchlenia rozhodovania a jeho zefektívnenia, ako aj potrebu toho, aby Únia vystupovala jednotne;
10. opakuje svoj návrh, aby sa Rada zmenila na skutočnú legislatívnu komoru na rovnakej úrovni s Európskym parlamentom, ako sa uvádza v jeho uznesení zo 16. februára 2017 o zlepšení fungovania Európskej únie využitím potenciálu Lisabonskej zmluvy, a aby sa zlepšila transparentnosť jej rozhodovacieho procesu; v tejto súvislosti poukazuje na osobitnú správu ombudsmanky o transparentnosti legislatívneho procesu Rady a na list delegácií Konferencie výborov pre európske záležitosti (COSAC) z 20. decembra 2017 s výzvou na posilnenie transparentnosti politického rozhodovania, najmä zo strany Rady a neformálnych orgánov, napríklad Euroskupiny, v súlade s podobnými žiadosťami, ktoré v tomto ohľade predložil Európsky parlament;
11. domnieva sa, že existujú rôzne možnosti, ako posilniť pružnosť Komisie úpravou štruktúry a pracovných metód kolégia komisárov, napríklad vymenovaním podpredsedov zodpovedných za súbor politik alebo vymenovaním vyšších a nižších komisárov;
12. pripomína, že hoci Európsky parlament podľa súčasných zmlúv nemá formálne právo na legislatívnu iniciatívu, môže požiadať Komisiu, aby predložila vhodný návrh vo veciach, ktoré si podľa jeho názoru vyžadujú, aby Únia konala na účely vykonávania zmlúv, a v súlade s článkom 10 Medziinštitucionálnej dohody z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva¹ pripomína Komisii jej povinnosť urýchlene a podrobne posúdiť žiadosti o návrhy aktov Únie; ďalej pripomína, že táto medziinštitucionálna dohoda obsahuje aj ustanovenia o medziinštitucionálnom ročnom a viacročnom plánovaní, ktoré Európskemu parlamentu poskytujú dodatočný nástroj na usmerňovanie legislatívneho programu;

¹ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

13. pripomína svoj návrh, podľa ktorého by sa v prípade možnej budúcej revízie zmlúv mohlo právo legislatívnej iniciatívy priznať aj Európskemu parlamentu ako priamemu zástupcovi občanov EÚ;
14. trvá na tom, že právomoc Európskeho parlamentu v oblasti kontroly, a najmä jeho vyšetrovacie právomoci, by sa mali posilniť a že by sa mali udeliť osobitné, skutočné a jasne vymedzené právomoci;
15. berie na vedomie správu osobitnej skupiny pre subsidiaritu a proporcionalitu a scenár „Menej, ale efektívnejšie“ z 10. júla 2018, v ktorej sa uvádzajú odporúčania týkajúce sa nového spôsobu práce v oblasti subsidiarity a proporcionality; domnieva sa, že Európsky parlament už zdôraznil mnohé z týchto odporúčaní, najmä pokiaľ ide o úlohu národných parlamentov v rámci Únie a vhodnosť reformy systému včasného varovania; pripomína, že osobitná skupina konštatovala, že vo všetkých oblastiach činnosti EÚ existuje pridaná hodnota EÚ, a preto nezistila žiadne právomoci ani politické oblasti vyplývajúce zo zmluvy, ktoré by mali byť úplne alebo čiastočne delegované späť na členské štáty;
16. víta odporúčania rôznych inštitúcií, ktoré požadujú aktívnejšiu úlohu národných parlamentov, najmä pri kontrole činnosti ich vlád v európskych inštitúciách; takisto pripomína zásadnú úlohu miestnych orgánov a najmä regionálnych parlamentov so zákonodarnými právomocami;
17. zdôrazňuje dôležitosť spolupráce na medziinštitucionálnej úrovni pri súčasnom rešpektovaní výsad každej inštitúcie zakotvených v zmluvách, pričom táto spolupráca nadobudla nový rámec prostredníctvom Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016, a podčiarkuje, že zjednodušenie je priebežný proces, ktorého cieľom je zabezpečiť ľahšie pochopenie postupov a procesov na úrovni EÚ, zohľadnenie názorov všetkých príslušných zainteresovaných strán a v konečnom dôsledku uľahčenie účasti občanov na činnosti Európskej únie;
18. víta spoločné vyhlásenie na podporu Európskeho piliera sociálnych práv, podpísané Radou, Európskym parlamentom a Komisiou počas Sociálneho samitu pre spravodlivé pracovné miesta a rast, ktorý sa konal v Göteborgu; upozorňuje, že právomoci a nástroje potrebné na plnenie cieľov piliera sú najmä v rukách miestnych, regionálnych a národných orgánov, ako aj sociálnych partnerov a občianskej spoločnosti, zatiaľ čo európsky semester ponúka rámec na sledovanie výkonnosti členských štátov v tomto ohľade; v tejto súvislosti ďalej pripomína, že ako nevyhnutný nástroj na zlepšenie tvorby politik a práva EÚ a posilnenie ich sociálnej legitimity sa ukázal sociálny dialóg;
19. konštatuje nezáväznú povahu sociálneho piliera, ktorý ako taký nedokáže presunúť zameranie EÚ z hospodárskej a fiškálnej politiky a politiky vnútorného trhu na sociálne ciele; upozorňuje, že horizontálna sociálna doložka zakotvená v článku 9 ZFEÚ si vyžaduje, aby Únia dôkladne posúdila vplyv právnych predpisov EÚ na sociálne normy a zamestnanosť a uskutočnila riadne konzultácie so sociálnymi zainteresovanými stranami;
20. zdôrazňuje, že ochrana životného prostredia musí byť pre EÚ vysokou prioritou vzhľadom na súčasné zhoršovanie stavu životného prostredia a musí sa zohľadniť vo všetkých politikách a činnostiach Únie; podčiarkuje, že EÚ by mala prijať účinné opatrenia na zníženie emisií skleníkových plynov a zvýšenie podielu obnoviteľných

zdrojov energie v energetickom mixe a úspor energie na úrovne potrebné na splnenie cieľov stanovených v Parížskej dohode;

21. opäť vyzýva členské štáty, aby podpísali a ratifikovali revidovanú Európsku sociálnu chartu a Európsky dohovor o sociálnom zabezpečení (ETS č. 78);
22. vyzdvihuje dôležitosť pokračujúceho procesu prehlbovania a dokončenia HMÚ s cieľom prispieť k zachovaniu stability jednotnej meny a zlepšeniu konvergencie hospodárskej a fiškálnej politiky, politiky trhu práce a sociálnych noriem medzi členskými štátmi; opätovne pripomína, že okrem Dánska, ktoré uplatňuje doložku o neúčasti, je každý členský štát povinný prijať euro; podporuje ďalšie kroky v oblasti rozvoja EMS;
23. v tejto súvislosti zdôrazňuje potrebu silného politického záväzku, účinného riadenia a demokratickej zodpovednosti na európskej a vnútroštátnej úrovni, najmä parlamentnej kontroly v rôznych fázach európskeho semestra tak zo strany Európskeho parlamentu, ako aj národných parlamentov, s cieľom zabezpečiť hospodárske a finančné riadenie eurozóny s posilnenou sociálnou, hospodárskou a demokratickou legitimitou a zlepšiť prijímanie opatrení v nadväznosti na odporúčania Únie;
24. pripomína svoje stanovisko vo svojom uznesení zo 16. februára 2017 o možnom vývoji a úpravách súčasnej inštitucionálnej štruktúry Európskej únie, podľa ktorého by sa fiškálna a hospodárska politika mala stať „spoločnou právomocou“ Únie a členských štátov;
25. poukazuje na zblížovanie pozícií Francúzska a Nemecka k téme fiškálnej kapacity pre eurozónu; opakuje svoje stanovisko, že táto kapacita by sa mala vytvoriť v rámci EÚ;
26. berie na vedomie návrh Komisie týkajúci sa Európskeho nástroja stabilizácie investícií a vedie diskusie o nových rozpočtových nástrojoch zameraných na stabilizáciu;
27. berie na vedomie návrh Komisie týkajúci sa Programu na podporu reforiem; zdôrazňuje, že je dôležité neoslabovať právomoci Európskeho parlamentu v oblasti spolurozhodovania a dohľadu pri vynakladaní finančných prostriedkov EÚ; vyjadruje znepokojenie nad tým, že v období 2011 – 2017 bolo v plnej miere vykonaných len 9 % odporúčaní pre jednotlivé krajiny; berie na vedomie nástroj konvergencie, ktorým sa poskytne stimul a pomoc členským štátom mimo eurozóny, ktoré uplatňujú udržateľnú fiškálnu a hospodársku politiku, pri vykonávaní reforiem a plnení kritérií na zavedenie eura;
28. víta budúci Program InvestEU a zdôrazňuje, že fond by mal naďalej znižovať nedostatok investícií v EÚ; podporuje investície do hmotného a nehmotného majetku vrátane kultúrneho dedičstva s cieľom podporiť rast, investície a zamestnanosť s osobitným zameraním na malé a stredné podniky (MSP), spoločnosti s nízkou a so strednou trhovou kapitalizáciou a sociálne podniky, a tým prispieť k zlepšeniu blahobytu a spravodlivejšiemu rozdeleniu príjmov a k hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti v Únii;
29. poukazuje na oznámenie Komisie o európskom ministrovi hospodárstva a financií; poukazuje na to, že parlamentnú zodpovednosť na európskej úrovni možno zlepšiť zlúčením pozícií podpredsedu Komisie pre hospodárske záležitosti a predsedu

Euroskupiny;

30. zastáva názor, že budúci rozpočet EÚ by mal podporovať európsku pridanú hodnotu z hľadiska sociálno-ekonomického vplyvu, ako aj modernizáciu politík EÚ, zabezpečovať finančné prostriedky na nové výzvy a naďalej prispievať k hospodárskej a sociálnej konvergencii a súdržnosti medzi členskými štátmi a v rámci nich, aby sa posilnila európska solidarita, stabilita, rovnosť a inteligentný, udržateľný a inkluzívny rast, a to aj so zreteľom na záväzky EÚ vyplývajúce z Parížskej dohody, takisto by mal zaistiť dodržiavanie a presadzovanie základných hodnôt uvedených v článkoch 2 a 3 Zmluvy o EÚ a získať nové vlastné zdroje, aj s ohľadom na činnosť skupiny na vysokej úrovni pre vlastné zdroje;
31. víta skutočnosť, že návrh Komisie týkajúci sa vlastných zdrojov zavádza nové skutočné vlastné zdroje, ako požaduje Európsky parlament, ale vyjadruje poľutovanie nad tým, že neboli zavedené žiadne iné možné zdroje príjmov; vyjadruje znepokojenie nad návrhom Komisie týkajúcim sa VFR na roky 2021 – 2027, pretože nezahŕňa finančný záväzok čeliť súčasným výzvam pre EÚ, ako aj budúcim výzvam; vyjadruje poľutovanie v súvislosti s pozíciou niektorých členských štátov, ktoré odmietajú poskytnúť EÚ viac zdrojov, a to i napriek jednomyselnému uznaniu toho, že je potrebné čeliť novým výzvam a povinnostiam, na čo sú potrebné ďalšie finančné zdroje; poukazuje na to, že výdavky na úrovni EÚ môžu na vnútroštátnej úrovni ušetriť finančné prostriedky zamedzením duplicity a prostredníctvom úspor z rozsahu;
32. zdôrazňuje, že je dôležité, aby sa v procese európskeho semestra zabezpečila vzostupná hospodárska a sociálna konvergencia; uznáva dôležitosť zriadenia Európskeho piliera sociálnych práv; konštatuje, že európsky semester bol posilnený a zefektívnený, pričom však zdôrazňuje, že lepšie zapojenie národných parlamentov by pomohlo zlepšiť zodpovednosť na vnútroštátnej úrovni, čo by viedlo k lepšiemu vykonávaniu odporúčaní pre jednotlivé krajiny, čím by sa proces európskeho semestra zlepšil; konštatuje, že je v prvom rade zodpovednosťou členských štátov, aby si zvolili primeranú a udržateľnú fiškálnu a hospodársku politiku;
33. vyjadruje poľutovanie nad tým, že do dnešného dňa neboli prijaté žiadne praktické opatrenia nadväzujúce na jeho výzvu na tzv. konvergenčný kódex, ktorý by mal byť prijatý spoločným rozhodnutím, s cieľom dosiahnuť účinnejší rámec koordinácie hospodárskych politík; okrem toho pripomína, že zatiaľ čo uznáva, že európsky semester už bol zjednodušený, vyzval na uzavretie medziinštitucionálnej dohody s cieľom prisúdiť Európskemu parlamentu v rámci európskeho semestra významnejšiu úlohu; v tejto súvislosti pripomína svoj názor, osobitne v súlade so svojím uznesením o vykonávaní ustanovení zmluvy týkajúcich sa národných parlamentov, že je potrebné lepšie koordinovať rozpočtové kalendáre na vnútroštátnej a európskej úrovni počas celého procesu s cieľom lepšie zapojiť Európsky parlament a národné parlamenty do európskeho semestra;
34. vyzdvihuje dôležitosť záväzku k dobudovaniu bankovej únie a potrebe zaistiť otvorenosť a rovnaké zaobchádzanie so všetkými členskými štátmi zapojenými v bankovej únii; pripomína, že dobudovanie bankovej únie vrátane európskeho systému ochrany vkladov a fiškálneho zabezpečovacieho mechanizmu pre jednotný fond na riešenie krízových situácií musí pokračovať rovnako ako opatrenia na dosiahnutie zníženia rizika;

35. víta návrhy na boj proti praniu špinavých peňazí, ktoré Komisia predstavila v kontexte preskúmania Európskeho systému finančného dohľadu (ESFS); nabáda Radu, aby spolu s Európskym parlamentom ukončila legislatívne rokovania pred koncom tohto volebného obdobia, keďže politiky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí sa musia posilniť, aby sa tak v budúcnosti zabránilo situáciám, keď finančné inštitúcie aktívne uľahčujú pranie špinavých peňazí;
36. vyzýva Komisiu, aby s pomocou európskych orgánov dohľadu identifikovala a odstránila prekážky vnútorného trhu a pomohla zabezpečiť ochranu spotrebiteľov; zastáva názor, že jednou z hlavných priorít Komisie by malo byť účinné presadzovanie právnych predpisov EÚ;
37. vyzýva Komisiu, aby vo vhodných prípadoch a na individuálnom základe uprednostnila nariadenia pred smernicami ako legislatívny nástroj pre právne predpisy týkajúce sa bankovej únie a finančných služieb, aby sa tak predišlo vzniku fragmentácie a situácii, keď sa orgány dohľadu musia zaoberať rôznymi vnútroštátnymi režimami;
38. zdôrazňuje naliehavú potrebu dobudovania únie kapitálových trhov; upozorňuje, že rozsiahle a primerane integrované kapitálové trhy dopĺňajú bankovú úniu vďaka svojmu prínosu v oblasti rozdelenia rizika v súkromnom sektore, čo vedie k zlepšeniu hospodárskej konvergencie, pomáha zmierňovať budúce otrasy a môže prispieť k lepšiemu prideleniu finančných prostriedkov, keď to bude potrebné; požaduje, aby sa vypracovala komplexná štúdia o najvhodnejšom rámci, s cieľom lepšie zohľadniť rýchlo sa meniaci charakter finančných služieb; zdôrazňuje, že lepší prístup k dodatočným zdrojom financovania by bol obzvlášť užitočný pre startupy a MSP, čím by sa podporil ich stabilný rast a udržateľný rozvoj;
39. víta doterajšiu aktivitu a považuje za potrebné pokračovať v komplexnom preskúmaní existujúcich právnych predpisov v oblasti DPH; naliehavo žiada, aby sa zintenzívnili boje proti daňovým podvodom, vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a daňovým únikom; berie na vedomie činnosť Komisie v oblasti spravodlivého zdaňovania digitálnej ekonomiky;
40. vyzýva všetky inštitúcie a orgány EÚ vrátane Komisie, Európskej centrálnej banky, Európskej investičnej banky a jednotného mechanizmu dohľadu, aby ďalej zintenzívňovali svoje komunikačné úsilie s cieľom lepšie objasniť činnosť, ktorú vykonávajú, a zlepšiť informovanosť občanov EÚ;
41. zdôrazňuje, že Európa je pozitívnou silou vo svete a mala by ňou aj zostať, a to tým, že bude podporovať svoje hodnoty, multilateralizmus a medzinárodné právo; pripomína, že Únia a jej členské štáty sú najväčším prispievateľom k medzinárodnej rozvojovej pomoci;
42. víta rozhodnutie Rady o vytvorení stálej štruktúrovanej spolupráce (PESCO), koordinovaného výročného preskúmania v oblasti obrany (CARD) a Európskeho obranného fondu (EDF), ktoré sú dôležitými krokmi smerujúcimi k spoločnej obrannej politike, a berie na vedomie návrhy niektorých členských štátov na Bezpečnostnú radu EÚ a európsku iniciatívu v oblasti intervencií; pripomína svoju výzvu na vytvorenie stálej Rady ministrov obrany, ktorej by predsedal podpredseda Komisie/vysoký predstaviteľ Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku (PK/VP), a poukazuje na dôležitosť primeranej demokratickej zodpovednosti za rozhodnutia prijaté v tejto oblasti

a na potrebu posilnenej spolupráce medzi Európskym parlamentom a národnými parlamentmi v tejto súvislosti;

43. víta posilnenie európskeho mechanizmu v oblasti civilnej ochrany a opätovne vyzýva na vytvorenie Európskeho zboru civilnej ochrany, keďže existujúce zmluvy poskytujú dobrý základ pre tento mechanizmus;
44. pripomína, že Únia zatiaľ nepristúpila k Európskemu dohovoru o ľudských právach; a žiada začlenenie ustanovení Zmluvy o Euratome do Zmluvy o EÚ a ZFEÚ;
45. vyjadruje nesúhlas s absenciou dohody medzi členskými štátmi o prioritách a vykonávaní komplexnej prísťahovaleckej politiky na úrovni EÚ, vďaka ktorej by bolo možné okrem iného organizovať a regulovať migračné toky, účinnejšie kontrolovať vonkajšie hranice EÚ, spolupracovať s krajinami pôvodu a tranzitu a zaručiť dodržiavanie základných práv migrantov a uchádzačov o azyl; podčiarkuje, že zjavné rozpory v záujmoch členských štátov, ako aj nespokojnosť vyjadrenú občanmi treba prekonať, ak chceme zamedziť ohrozeniu projektu európskej integrácie, ktorý je priamym dôsledkom inštrumentalizácie migračnej otázky euroskeptických strán;
46. pripomína svoju pozíciu k revízii dublinského systému; okrem toho zdôrazňuje dôležitosť posilnenia svojho partnerstva s Afrikou a berie na vedomie oznámenie Komisie z 12. septembra 2018 s názvom Rozšírenie možností legálnej migrácie do Európy: nevyhnutná súčasť vyváženej a komplexnej migračnej politiky, ktorým sa stanovujú legálne spôsoby migrácie (COM(2018)0635);
47. zdôrazňuje dôležitosť spoločnej poľnohospodárskej politiky (SPP), ktorá je podporovaná z primerane financovaného rozpočtu; pripomína kľúčový význam SPP vzhľadom na históriu Únie; berie na vedomie zásadnú úlohu, ktorú zohráva pri zabezpečovaní živých vidieckych regiónov a dodávok potravín; konštatuje, že nadchádzajúca reforma SPP je príležitosťou na zlepšenie plnenia jej cieľov; zdôrazňuje, že SPP je jednou z najstarších politík a musí zostať jednou z najdôležitejších a najintegrovanejších politík a že naďalej bude prispievať k budovaniu budúcnosti Európy prostredníctvom rozsiahlejšej integrácie, ochrany životného prostredia, potravinovej bezpečnosti a ochrany občanov EÚ; upozorňuje, že poľnohospodárska politika a politika rozvoja vidieka majú veľký potenciál, čo sa týka poskytovania verejných statkov; zdôrazňuje, že európske poľnohospodárstvo zohráva kľúčovú úlohu pri zabezpečovaní obživy pre planétu a poskytovaní zamestnania pre 46 miliónov ľudí; zdôrazňuje úlohu, ktorú SPP zohráva pri udržiavaní stavu a kvality pôdy, vody a iných prírodných zdrojov; podčiarkuje kľúčovú úlohu poľnohospodárstva v rámci priorít Únie pri zmierňovaní vplyvu zmeny klímy a podpore udržateľného rozvoja; zdôrazňuje dôležitosť vhodne financovanej a reformovanej SPP z hľadiska riešenia mnohých problémov, ktorým bude musieť Únia v budúcnosti čeliť; poukazuje na to, že SPP sa netýka len poľnohospodárstva a poľnohospodárov, ale aj podpory a rozvoja širších vidieckych spoločenstiev, v ktorých poľnohospodári pôsobia;
48. zdôrazňuje, že spoločná obchodná politika musí zostať základným pilierom vonkajšej politiky Únie, keďže má priamy vplyv na život občanov, a že musí pomáhať Únii prispôsobiť sa jej novej úlohe vo svete s viacerými poprednými aktérmi na medzinárodnej scéne; naliehavo vyzýva Radu, Komisiu a Európsku službu pre vonkajšiu činnosť, aby spolupracovali v týchto oblastiach:

- a) posilnenie spoločnej obchodnej politiky jej začlenením do širšieho politického rámca; zaujatie vedúcej pozície vo svetovej obchodnej politike na mnohostrannej a dvojstrannej úrovni;
 - b) vedúca úloha pri ochrane otvoreného, spravodlivého a udržateľného globálneho obchodného systému založeného na pravidlách, zabezpečenie toho, aby podniky EÚ mohli pôsobiť celosvetovo v rámci rovnakých podmienok, predvídateľných pravidiel, spravodlivej hospodárskej súťaže a vymedzených povinností, čo by malo zahŕňať konštruktívne úsilie o spoločnú pozíciu Únie pri medzivládnych rokovaniach OSN o zodpovednosti za porušovanie ľudských práv a presadzovanie zodpovednosti podnikov a záväzných povinností náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o dodávateľské a výrobné reťazce;
 - c) úplné a bezodkladné informovanie Európskeho parlamentu o rokovaniach a mandáte Rady a počas vykonávania medzinárodných dohôd s cieľom zabezpečiť, aby mohol uplatňovať svoje právomoci a výsady; zjednodušenie a skrátenie procesu rokovaní a posilnenie parlamentnej kontroly; zvýšenie transparentnosti voči občanom EÚ prostredníctvom zverejňovania smerníc (mandátov) na rokovania v prípade obchodných dohôd pred začiatkom rokovaní; plné dodržiavanie ustanovení zmluvy a najnovšej judikatúry EÚ, ktorými sa stanovuje spoločná obchodná politika ako výlučná právomoc Únie;
 - d) systematické začleňovanie kapitol o digitálnom obchode a MSP, záväzných a vynútiteľných kapitol o obchode a udržateľnom rozvoji, ako aj ustanovení týkajúcich sa rodovej rovnosti do obchodných dohôd a vedúca pozícia v týchto oblastiach pri viacstranných diskusiách; ochrana údajov občanov EÚ;
 - e) posilňovanie súdržnosti spoločnej obchodnej politiky so SZBP, s európskou rozvojovou politikou a politikou v oblasti zmeny klímy s cieľom zaručiť hodnoty a ciele stanovené v článku 3 ods. 5 Zmluvy o EÚ a článkoch 21, 207 a 208 ZFEÚ a plné dodržiavanie Európskeho konsenzu o rozvoji;
49. domnieva sa, že Únia by mala naďalej podporovať medzinárodný obchod a zároveň chrániť sociálne, pracovné a environmentálne normy; varuje pred obchodnými vojnami, ktoré majú len porazených a zvyšujú politické a bezpečnostné napätie;
50. pripomína, že podľa článku 17 ods. 7 Zmluvy o EÚ „zohľadňujúc voľby do Európskeho parlamentu a po príslušných konzultáciách navrhne Európska rada kvalifikovanou väčšinou Európskemu parlamentu kandidáta na funkciu predsedu Komisie“; zdôrazňuje svoje odhodlanie pokračovať v postupe tzv. hlavných kandidátov (*Spitzenkandidaten*) pre voľbu nasledujúceho predsedu Komisie v súlade s Lisabonskou zmluvou a v tejto súvislosti víta podporu Komisie a niektorých členských štátov; podčiarkuje, že v procese uvádzania predsedu Komisie do úradu majú rozhodujúci význam riadne konzultácie s Európskym parlamentom, keďže po voľbách Európsky parlament rozhodne o kandidátovi, ktorého môže podporiť väčšina jeho poslancov, a postúpi výsledok vnútorných rokovaní Európskej rade; pripomína, že kandidát musí byť vymenovaný za hlavného kandidáta jednou z európskych politických strán a v období pred voľbami do Európskeho parlamentu sa musí uchádzať o post predsedu Komisie; domnieva sa, že tento postup sa v dostatočnej miere ukázal ako vhodný, keďže posilňuje spoločenskú legitimitu volieb do Európskeho parlamentu a nadnárodnú úlohu Európskeho parlamentu ako predstaviteľa európskeho občianstva a európskej

demokracie; opätovne upozorňuje, že Európsky parlament bude pripravený odmietnuť v procese uvádzania do úradu predsedu Komisie každého kandidáta, ktorý pred voľbami do Európskeho parlamentu nebol vymenovaný za hlavného kandidáta;

51. vyjadruje poľutovanie nad častým a všeobecne rozšíreným pokušením prisudzovať nepopulárne rozhodnutia „Bruselu“ a oslobodzovať národné parlamenty od ich zodpovednosti a politik, keďže tento nespravodlivý a oportunistický postoj škodí Európe, podporuje protieurópske nálady a diskredituje inštitúcie EÚ; okrem toho sa domnieva, že toto nesprávne prisudzovanie viny je v rozpore s nevyhnutnou požiadavkou, aby vlády zodpovedali za svoje opatrenia; zdôrazňuje, že riadne vykonávanie a uplatňovanie práva EÚ je nevyhnutné na realizáciu politik Únie a podporu vzájomnej dôvery medzi Úniou, členskými štátmi a občanmi, a vyjadruje znepokojenie v súvislosti s opatreniami členských štátov, ktoré tak dobrovoľne nerobia;
52. zdôrazňuje, že treba lepšie posúdiť sociálne a environmentálne dôsledky politik EÚ, pričom treba mať na pamäti aj náklady na nelegislatívne právne predpisy na európskej úrovni (takzvané náklady spôsobené nečinnosťou na európskej úrovni);
53. podčiarkuje, že treba klásť osobitný dôraz na správne právo EÚ, ako sa uvádza v jeho uznesení z 9. júna 2016, v ktorom vyzval na otvorenú, efektívnu a nezávislú administratívu Európskej únie¹;
54. zdôrazňuje potrebu posilniť európsky verejný priestor ako nadnárodný demokratický priestor; poukazuje na to, že hlavné problémy, ktorým Európa čelí, sa musia riešiť a prediskutovať z európskej, a nielen z národnej perspektívy, a tým, že v plnej miere nadobudnú účinnosť ustanovenia zakotvené v článkoch 10 a 11 Zmluvy o EÚ; preto podčiarkuje, že je potrebné, aby európska demokracia posilňovala nadnárodný rozmer svojich cieľov a výziev a zároveň sa podporovalo európske občianstvo založené na spoločných hodnotách v Európskej únii, ako aj prostredníctvom rozsiahlejšieho európskeho inštitucionálneho vzdelávania a poradného, vo väčšej miere participatívneho spoločenského rámca, ako aj viac európsky a menej národne zameranej kampane pre nadchádzajúce voľby do Európskeho parlamentu v roku 2019;
55. víta prístup Únie k rokovaniam o riadnom vystúpení Spojeného kráľovstva z Európskej únie a poukazuje na pozoruhodnú jednotu, ktorú preukazujú inštitúcie a členské štáty EÚ; poukazuje, že skúsenosti z rokovaní poukazujú na obrovskú zložitosť takýchto rozhodnutí;
56. ešte raz zdôrazňuje, že národná zvrchovanosť ani subsidiarita nemôžu odôvodniť ani ospravedlniť to, že niektorý členský štát systematicky odmieta základné hodnoty Európskej únie, ktoré tvorili hlavnú myšlienku pri vypracúvaní úvodných článkov európskych zmlúv, s ktorými každý členský štát dobrovoľne súhlasil a zaviazal sa, že ich bude dodržiavať; ďalej podčiarkuje, že dodržiavanie týchto hodnôt je základom pre súdržnosť európskeho projektu, práva všetkých Európanov a vzájomnú dôveru, ktorá je potrebná medzi členskými štátmi; opätovne žiada Komisiu, aby urýchlene predložila návrh, ktorým nadobudne účinnosť jeho uznesenie z 25. októbra 2016 s odporúčaniami pre Komisiu o zriadení mechanizmu EÚ pre demokraciu, právny štát a základné práva,

¹ Ú. v. EÚ C 86, 6.3.2018, s. 126.

57. pripomína, že podľa Súdneho dvora (spojené veci C-8/15 P až C-10/15 P¹) musia európske inštitúcie dodržiavať a presadzovať ustanovenia Charty základných práv EÚ, aj keď konajú mimo právneho rámca EÚ;
58. opakuje, že v kontexte diskusie o budúcnosti Európy treba zväziť otázku, ako by sa mohol zreformovať rozpočtový systém Únie tak, aby poskytoval primeraný rozpočet, ktorý by zaručil financovanie plánovaných politík a lepšiu rovnováhu medzi predvídateľnosťou a schopnosťou reagovať, a ako zabezpečiť, aby celkové mechanizmy financovania neboli zložitejšie, než je potrebné na splnenie cieľov politík Únie a zaistenie zodpovednosti; zastáva názor, že podľa potreby a bez ohrozenia funkčnosti programov sa musí posilniť predbežná podmienenosť politík, aby sa zabezpečilo účinné a riadne finančné riadenie pri realizácii výdavkov Únie;
59. zdôrazňuje, že je dôležité zamerať sa najmä na efektívnejšie využívanie finančných prostriedkov a demokratické mechanizmy kontroly rozpočtu EÚ; vyzýva všetky inštitúcie EÚ, aby posilnili svoje postupy a prax zamerané na ochranu finančných záujmov Únie a aktívne prispievali k postupu udelenia absolutória zameranému na výsledky; v tejto súvislosti sa domnieva, že postup udelenia absolutória je nevyhnutným nástrojom demokratickej zodpovednosti voči občanom Únie, a pripomína opakované ťažkosti v dôsledku nedostatočnej spolupráce zo strany Rady; trvá na tom, že Rada musí byť zodpovedná a transparentná tak, ako sú ostatné inštitúcie; zdôrazňuje, že v tejto súvislosti by nemali existovať žiadne výnimky;
60. upozorňuje na fenomén korupcie, ktorý má značné finančné dôsledky a predstavuje vážnu hrozbu pre demokraciu, právny štát a verejné investície; poukazuje na dôležitosť ochrany peňazí daňovníkov v EÚ pred podvodmi a inými nezákonnými činnosťami, ktoré majú vplyv na finančné záujmy Únie;
61. opakuje, že EÚ musí vzhľadom na súčasný stav projektu integrácie využiť všetky možnosti zabezpečenia plného vykonávania Lisabonskej zmluvy; upozorňuje, že následná revízia zmlúv by mala vychádzať zo zvolaného konventu – pri zaručení inkluzívnosti prostredníctvom jeho zloženia a pri vytvorení platformy na reflexiu a komunikáciu so zainteresovanými stranami a s občanmi – s cieľom viesť diskusiu a vyvodiť závery z rôznych príspevkov inštitúcií a ostatných orgánov Únie k procesu reflexie o budúcnosti Európy a z návrhov predložených hlavami štátov alebo predsedami vlád, národnými parlamentmi a občianskou spoločnosťou, ako aj počas konzultácií s občanmi;
62. zdôrazňuje, že proces reflexie o budúcnosti Európy sa už začal na základe rôznych pozícií Európskeho parlamentu, Európskej rady a Komisie k reforme EÚ; napriek týmto pozíciám vyjadruje poľutovanie nad tým, že sa uvažovalo len o okrajových reformách; zdôrazňuje, že bezprostredne po zostavení nového Európskeho parlamentu a Komisie by tieto inštitúcie mali ťažiť z práce vykonanej v predošlom volebnom období a začať pracovať na predložených návrhoch;
63. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade a Komisii.

¹ Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 20. septembra 2016, Ledra Advertiser Ltd a ďalší/Európska komisia a Európska centrálna banka, ECLI:EU:C:2016:701.

